तंवृकासुरम् तथाव्यसनं तादृग्व्यसनंयस्यतम् वृजिनार्दनः दुःखहंता दूरतएवदृष्ट्वामेखलादिभिरुपलक्षितः प्रत्युदियात् संमुखमागतः ॥ २७ ॥
॥ २८ ॥ व्यक्तंनिश्चितम् किंकिमर्थम् आत्मादेहःसर्वपुरुषार्थत्वेहेतुः अतोमापीडयेति ॥ २९ ॥ प्रायशःपुंभिर्धृतैर्भगवान्स्वार्थान्समीहतेसा

तंतथाव्यसनंदृष्ट्वाभगवान्वृजिनार्दनः॥ दूरात्प्रत्युदियाद्भूत्वाबटुकोयोगमायया॥ २७॥ मेखलाजिनदं
डाक्षैस्तेजसाऽग्निरिवज्वलन्॥ अभिवादयामासचतंकुशपाणिर्विनीतवत्॥ २८॥ श्रीभगवानुवाच
शाकुनेयभवान्व्यक्तंश्रांतःकिंदूरमागतः॥ क्षणंविश्रम्यतांपुंसआत्माऽयंसर्वकामधुक्॥ २९॥ यदिनःश्र
वणायालंयुष्मद्व्यवसितंविभो॥ भण्यतांप्रायशःपुंभिर्धृतैःस्वार्थान्समीहते॥ ३०॥ श्रीशुकउवाच
एवंभगवतापृष्टोवचसाऽमृतवर्षिणा॥गतक्लमोऽब्रवीत्तस्मैयथापूर्वमनुष्ठितं॥३१॥ श्रीभगवानुवाच
एवंचेत्तर्हितद्वाक्यंनवयंश्रद्दधीमहि॥ योदक्षशापात्पैशाच्यंप्राप्तःप्रेतपिशाचराट्॥ ३२॥ यदिवस्तत्रवि
श्रंभोदानवेंद्रजगद्गुरौ॥ तर्ह्यंगाशुस्वशिरसिहस्तंन्यस्यप्रतीयताम्॥ ३३॥ यद्यसत्यंवचःशंभोः कथंचि
द्दानवर्षभ॥ तदैनंजह्यसद्वाचंनयद्वक्ताऽनृतंपुनः॥ ३४॥ इत्थंभगवतश्चित्रैर्वचोभिःसुपेशलैः॥भिन्नधी
र्विस्मृतःशीर्ष्णिस्वहस्तंकुमतिर्व्यधात्॥३५॥अथापतद्भिन्नशिरावज्राहतइवक्षणात्॥ जयशब्दोनमःश
ब्दःसाधुशब्दोऽभवद्दिवि॥ ३६॥ मुमुचुःपुष्पवर्षाणिहतेपापेवृकासुरे॥ देवर्षिपितृगंधर्वामोचितःसंकटा
च्छिवः॥ ३७॥ मुक्तंगिरिशमभ्याहभगवान्पुरुषोत्तमः॥ अहोदेवमहादेवपापोऽयंस्वेनपाप्मना॥ ३८॥
हतःकोनुमहत्स्वीशजंतुर्वैकृतकिल्बिषः॥ क्षेमीस्यात्किमुविश्वेशेकृतागस्कोजगद्गुरौ॥ ३९॥

धयितुमिच्छति अथवाजनःपुंभिःसहायैःस्वकार्याणिसाधयति अतोनःकथ्यतामिति ॥ ३० ॥ ३१ ॥ पैशाच्यं पिशाचानामिववृत्तिम्॥३२॥
॥ ३३ ॥ यद्यथावक्ता वदिष्यति ॥ ३४ ॥ चित्रैःभ्रामकैः सुपेशलैःअतिरम्यैः भिन्नधीःभ्रंशितमतिः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ किमु
वक्तव्यंविश्वेशेत्वयिकृतागस्कः कृतापराधइति ॥ ३९ ॥